

«فدراسیون‌های بی‌رئیس» معضل بزرگ ورزش

وزارت نمی‌تواند یا نمی‌خواهد!

گزارش
فریدون حسن

یکی از وظایف اصلی وزارت ورزش در راه اعتلای ورزش کشور انتخاب درست و به موقع رؤسای فدراسیون‌های ورزشی است؛ امری که تأثیر مستقیم در موفقیت‌ها و موفقیت‌های ورزش کشور دارد و متأسفانه در ادوار و دولت‌های مختلف چندان به آن توجه نمی‌شود.

با گذشت بیش از یک سال از روی کار آمدن دولت سیزدهم و نشستن حمید سجادی پشت میز وزارت ورزش همچنان شاهد هستیم برخی فدراسیون‌ها با سرپرست اداره می‌شوند و خبری از برگزاری انتخابات برای مشخص شدن ریاست آنها نیست. این مسئله در حالی به یکی از معضلات ورزش کشور تبدیل شده است که خود حمید سجادی بارها به لزوم برگزاری انتخابات و تعیین تکلیف فدراسیون‌های بدون رئیس اذعان داشته و ادامه این روند را شایسته ورزش کشور ندانسته است.

انتخاب حمید سجادی به عنوان یک قهرمان ورزش و یک پیشکسوت این امید را در دل‌ها زنده کرد که او با شناختی که از حال و هوای ورزش و اهمیت برنامه‌ریزی برای کسب موفقیت در آن دارد، می‌تواند خیلی راحت‌تر از وزرای قبلی که شناختی از ورزش نداشتند، اوضاع نابسامان فدراسیون‌های ورزشی را سرسازمان دهد، اما با وجود گذشت بیش از یک سال از وزارت سجادی هنوز شاهد هستیم که فدراسیون‌های تأثیرگذار و مدال‌آوری چون وزنه‌برداری و ژیمناستیک با سرپرست اداره می‌شوند و اوضاع چند فدراسیون دیگر هم چندان مطلوب نیست. تمامی این شرایط در حالی رقم می‌خورد که ورزش کشور سال کسب سهمیه المپیک را پیش رو دارد؛ سهمیه‌هایی که باید با برنامه‌ریزی و انجام بازی‌های تدارکاتی و اردوهای مناسب کسب شود و این مهیانی‌ها می‌شود مگر آنکه فدراسیون‌ها از ثبات مدیریتی برخوردار باشند.

حال با این اوضاع، وزارت ورزش در اصلی‌ترین امور خود همچنان لنگ می‌زند. علت ادامه این شرایط را باید در دو موضوع جست‌وجو کرد؛ اول اینکه وزارت ورزش توانایی انتخاب افراد باصلاحیت و کارداران برای ریاست فدراسیون‌ها را ندارد و دوم اینکه شاید وزارت ورزش عزمی برای سرسازمان دادن به اوضاع این قبیل فدراسیون‌ها ندارد. بدیهی است که هر کدام از این موارد یک نقطه ضعف بزرگ و یک ایراد اساسی به روند کار وزارت ورزش در حوزه فدراسیون‌های ورزشی است که به نظر می‌رسد باید هر چه سریع‌تر فکری اساسی به حال آن کرد.

وزارت ورزش به عنوان متولی اصلی ورزش کشور باید برای فدراسیون‌های تحت امرش برنامه داشته باشد و اینگونه نیست که صرفاً با حرف‌زدن و پشت میز نشستن برنامه ورزش را پیش ببرد. حمید سجادی به عنوان وزیر ورزش و یک ورزشکار حرفه‌ای خیلی خوب می‌داند که چگونه باید برای المپیک و بازی‌های آسیایی آماده‌شد. پس آقای وزیر تأدیر نشده کاری کنید ثابت کنید که هم می‌توانید و هم می‌خواهید کشتی ورزش کشور را به ساحل آرامش و کسب موفقیت برسانید.

نگاه

بی‌توجهی‌ای که دودش به چشم ورزش می‌رود

دنیا حیدری

بسیاری در فاصله‌ای کوتاه بعد از پایان رقابت‌های المپیک برای برنامه‌ریزی جهت حضور در المپیک بعدی دست به قلم می‌شوند و با تدوین برنامه‌های کوتاه‌مدت و بلندمدت که حول محور کسب سهمیه می‌چرخد، تدارک قابل توجهی برای مهیا کردن شرایط جهت حضور در بزرگ‌ترین رویداد ورزشی جهان می‌بینند؛ مسئله‌ای که بی‌شک می‌تواند تأثیر بسزایی هم در کسب سهمیه المپیک داشته باشد و هم کسب موفقیت در این رقابت‌ها. از جمله راه‌های منتهی به موفقیت در این مسیر، حضور در رقابت‌های مختلف جهت آماده‌سازی است؛ مسابقاتی که می‌تواند با بالا بردن درصد آمادگی ورزشکاران، کمک شایانی باشد برای دستیابی آنها به موفقیت در این راه. مسئله‌ای که البته در ورزش ایران هنوز جان‌نفته‌ها هستند، آن هم در شرایطی که اهمیت کسب سهمیه المپیک و موفقیت در این رقابت‌ها بر کسی پوشیده نیست. با وجود این اما درست در روزهایی که بسیاری از کشورها در تکاپوی حضور در رقابت‌های متعدد جهت آماده‌سازی برای کسب سهمیه المپیک هستند، بسیاری از رشته‌های ورزشی در ایران همچنان چشم‌انظاری برگزاری انتخابات برای مشخص شدن وضعیت ریاست فدراسیون‌های خود هستند؛ فدراسیون‌هایی که گاه ماه‌ها از اداره آنها به واسطه سرپرستی می‌گذرد اما هیچ اقدام قابل توجهی برای سامان دادن به وضعیت آن نمی‌شود. اداره فدراسیون‌ها تا برگزاری انتخابات به خودی خود ایرادی ندارد، اما نه وقتی یک فدراسیون در هشت ماه سه سرپرست به خود می‌بیند و سرپرستان با توجه به زمان محدودی که در رأس کار هستند، فرصتی برای برنامه‌ریزی ندارند و در صورت برنامه‌ریزی، راه آنها بی‌تردید توسط نفر بعدی، (می‌خواهد رئیس باشد یا سرپرستی دیگر) دنبال نمی‌شود و همین مسئله سردرگمی ورزشکاران را به دنبال خواهد داشت و مانع آماده‌سازی آنها برای حضور در رقابت‌های کسب سهمیه می‌شود و در این بی‌توجهی به طور مستقیم به چشم ورزش کشور می‌رود؛ بی‌توجهی در خصوص روشن کردن تکلیف فدراسیون‌هایی که گاه جزو رشته‌های مدال‌آور المپیک نیز هستند اما حتی این مزیت مهم به نظر تأثیری در اصل ماجرا ندارد و بی‌هیچ توجیه قانع‌کننده‌ای باید ماه‌ها به انتظار برگزاری مجمع انتخاباتی برای مشخص شدن رئیس جدید باشند؛ رئیسی که شاید بتواند تغییری در شرایط برای هموار کردن مسیر کسب سهمیه المپیک ایجاد کند، شاید!

ریاست به یک شرط

نگاه
شیوانوروزی

طریق ممکن توازن بین این فدراسیون‌ها حفظ شود. مدت‌زمان ریاست محمدرضا پوریا در بدترین وقت ممکن به پایان رسیده بود. درگیرودار انتخابات کمیته آقایان به این نتیجه رسید تا با تشکیل مجمع فوق‌العاده فدراسیون بدمینتون رأی به ادامه مدیریت پوریا دهد.

اینگونه بود که رئیس بر مسند کار باقی ماند و همچنین انتخابات کمیته نیز به خوبی و خوشی و بدون ایراد قانونی برگزار شد تا اینکه در آخرین روزهای تابستان حمید سجادی، وزیر ورزش و حکم سرپرستی محمدرضا پوریا را صادر کرد و به این ترتیب فدراسیون بدمینتون کماکان در اختیار رئیس پیشین باقی ماند. از آن روز به بعد اهالی این رشته منتظرند خبری از تشکیل مجمع انتخاباتی و آغاز فرایند ثبت نامزدها بشنوند، ولی دریغ از یک خبر. در شرایطی که رشته‌های جلوه‌دادن آن از هیچ فرصتی نمی‌گذشتند. به آینده ندارند، نمی‌توان انتظار داشت آقایان خیلی زود به فکر بدمینتون بیفتند و زمان دقیق انتخابات را اعلام کنند.

فدراسیون بدمینتون وضعیت منحصر به فردی در هفته‌های اخیر تجربه کرده است. از قضا بدمینتون هم از جمله فدراسیون‌های سردرگمی است که زمان انتخاب رئیس جدیدش در حال‌های از ابهام قرار دارد، البته برگزاری به موقع انتخابات کمیته حساسی به نفع سرپرست فعلی تمام شد. داستان از این قرار بود که

فدراسیون بدمینتون وضعیت منحصر به فردی در هفته‌های اخیر تجربه کرده است. از قضا بدمینتون هم از جمله فدراسیون‌های سردرگمی است که زمان انتخاب رئیس جدیدش در حال‌های از ابهام قرار دارد، البته برگزاری به موقع انتخابات کمیته حساسی به نفع سرپرست فعلی تمام شد. داستان از این قرار بود که

بلبشوی ژیمناستیک

سه بار دستخوش تغییرات شده است؛ گفته می‌شود ابهامات مدیریتی گذشته آنقدر زیاد است که فعلاً امکان برگزاری انتخابات وجود ندارد تا جایی که تنها دو روز بعد از آغاز فرایند ثبت نامزدهای انتخاباتی، ثبت نام نامزدها متوقف شد. علت این تصمیم غیرمنتظره بررسی مجدد اساسنامه فدراسیون اعلام شده است؛ همان اساسنامه‌ای که برخی مدعی هستند رئیس سابق تغییراتی در آن اعمال کرده و این اساسنامه مورد تأیید فدراسیون جهانی قرار گرفته است. همانطور که گفته شد اوضاع ژیمناستیک بحرانی‌تر از این حرف‌هاست و حتی وزارت ورزش نیز قادر به مدیریت آن نیست. تنها راهکار ارائه‌شده از سوی حمید سجادی و معاونانش تغییرات مکرر سرپرست فدراسیون و سپردن مسئولیت به افراد مختلف است. در حالی که همه می‌دانیم با چنین تاکتیکی نمی‌توان بر مشکلات فائق آمد. از طرفی کسدار شدن بلاکلیفی این رشته، سردرگمی ملی پوستان ژیمناستیک را به همراه داشته است. آنها در یک سنال گذشته بارها با مصاحبه‌های انتقادی، گلایه‌های شان را از شرایط موجود اعلام کرده‌اند.

حال این رشته اصلاً خوب نیست و در یک سال گذشته ژیمناستیک بحران‌های مختلفی را تجربه کرده است. تیرماه سال گذشته دوران ریاست برحاشیه‌ینچه‌مدرگاهی به پایان رسید اما رئیس سابق حاضر به ترک صندلی ریاست نمی‌شد تا اینکه بعد از چند ماه سرپرست فدراسیون از سوی وزارت معرفی شد. حمید احمدی دی‌ماه سال گذشته عهده‌دار این سمت شد و در آن زمان انتظار می‌رفت مجمع انتخاباتی خیلی زود تشکیل شود، با این حال حواشی ژیمناستیک آنقدر زیاد بود که خبری از انتخاب رئیس جدید نبود تا اینکه بعد از گذشت شش ماه در اوایل مرداد امسال طاهر علوی به عنوان سرپرست جدید فدراسیون برگزیده شد، منتها عمر حکم صادر شده بسیار کوتاه بود و چند ساعت پس از انتشار آن، خبر سپرده شدن سرپرستی فدراسیون به زهره مروقی منتشر شد. با این حال حواشی مختلف مروقی نیز بیشتر از دو ماه در این رشته دوام نیاورد و وزارت عابد حقدادی را جایگزین او کرد. انتخاب سه سرپرست طی هشت ماه در شرایطی اتفاق افتاده که طی چهار ماه اخیر پست دبیری فدراسیون هم

وزنه‌های بلا تکلیف

چراکه سرپرست هر اندازه هم که بتواند عملکرد خوبی داشته باشد، به دلیل زمان محدودی که در اختیار دارد، نمی‌تواند برنامه‌های بلندمدت بریزد و بر اساس آن اهداف کوتاه‌مدت را پی‌ریزی کند. ضمن اینکه با ایجاد تغییرات در پی برگزاری انتخابات، بی‌هیچ تردیدی هر چه که رشته باشد، پنبه می‌شود

چیزی حدود چهار ماه قبل بود که دیوان عدالت اداری حکم به ابطال انتخابات فدراسیون وزنه‌برداری داد تا عصر علی مرادی به پایان برسد؛ دوران رئیسی که نه فقط انتخابش از همان روز نخست با اشکالات و انتقادهای بسیار همراه بود که چنان خون وزنه‌داران را در شیشه کرده بود که وزنه‌داران عطای پوشیدن پیراهن تیم ملی را به لقایش بخشیدند و اردو را ترک کردند، اما سرانجام با حکم دیوان عدالت اداری بعد از دو سال، وزنه‌برداری از زیر یوغ مرادی بیرون آمده است تا نفسی به راحتی بکشد. با کنار گذاشتن مرادی از صندلی ریاست فدراسیون وزنه‌برداری، سجاد انوشیروانی، یکی از رقبای او در انتخابات به عنوان سرپرست انتخاب شد؛ سرپرستی که انصافاً توانست در مدتی کوتاه آرامش را به وزنه‌برداری بازگرداند و شرایط را به خوبی پیش ببرد. با وجود این اما فدراسیون وزنه‌برداری به عنوان یکی از رشته‌های مدال‌آور ایران در رقابت‌های مختلف از جمله المپیک، نیاز به رئیس دارد نه سرپرست، ولی با گذشت چهار ماه، هنوز اقدامی برای روشن شدن تکلیف فدراسیون وزنه‌برداری انجام نشده است و این اصلاً خوب نیست

انتخابات مجدد سوارکاری

به ابعاد مختلف آن از بعد قانونی شد تا اینکه در نهایت ابطال نتیجه انتخابات پذیرفته شد، آن هم به یک شرط؛ تکرار مجمع با حضور همان اعضا و نامزدهای تعیین صلاحیت‌شده. وزارت ورزش محمود حیدری را تا زمان شناخته‌شده رئیس جدید به عنوان سرپرست انتخاب کرده و او فعلاً عهده‌دار مدیریت سوارکاری ایران است، ولی باز هم زمان دقیق مجمع فوق‌العاده مشخص نیست. پیش از این خلیلی، رئیس پیشین فدراسیون مدعی شده بود انتخابات ۱۶ مهرماه برگزار می‌شود اما حیدری، سرپرست وقت این مسئله را رد کرد و از نامعلوم بودن زمان دقیق برگزاری انتخابات خبر داد. از طرفی هفته گذشته جمعی از اعضای مجمع فدراسیون سوارکاری طی نامه‌ای از وزارتخانه خواستند مجمع فوق‌العاده را ۲۳ مهرماه برگزار کند. در روزهایی که در سوارکاری هر کس ساز خودش را می‌زند و کسی از آینده این رشته خبر ندارد، وزارت ورزش نیز اهمیتی به تعیین تکلیف این فدراسیون نمی‌دهد.

به جمله رشته‌های بلا تکلیفی می‌توان به سوارکاری اشاره کرد؛ رشته‌ای پر هزینه که افراد زیادی برای به دست گرفتن مدیریتش سر و دست می‌شکنند و همین علاقه زیاد اختلافات زیادی را نیز ایجاد کرده است. فدراسیون سوارکاری از معدود فدراسیون‌هایی است که مجمع انتخاباتی‌اش قبل از برگزاری مجمع انتخاباتی کمیته ملی المپیک برگزار شد، منتها همانطور که انتظار می‌رفت حاشیه بر متن غلبه کرد تا یک گره بزرگ دیگر در ورزش ایران به وجود نیاید. طبق اعلام وزارت ورزش انتخابات سوارکاری باید در تاریخ ۲۱ خرداد برگزار می‌شد اما به دلایل نامعلوم در صبح روز برگزاری وزارت ورزش اقدام به لغو آن می‌کند، با این حال اعضای مجمع با حمایت کمیته ملی المپیک مجمع را بدون حضور نماینده وزارتخانه برگزار کردند و مسعود خلیلی اکثریت آرا را به دست آورد، ولی همانطور که پیش‌بینی می‌شد وزارت ورزش زیر بار این بی‌قانونی نرفت، به همین خاطر زمان زیادی صرف بررسی ماجرا و رسیدگی